

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 853

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 26 noiembrie 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
928. — Decret privind eliberarea din funcție a unor judecători și procurori	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 311 din 19 noiembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) lit. a) și b), alin. (2) și (3) din Legea nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările ulterioare	2-4		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.215. — Hotărâre pentru aprobarea Strategiei naționale privind protecția specială și integrarea socială a persoanelor cu handicap din România.....	5-11		
1.281. — Hotărâre privind suplimentarea bugetului Ministerului de Interne pe anul 2002, pentru Inspectoratul General al Corpului Pompierilor Militari, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului	11-12		
1.282. — Hotărâre privind finanțarea din bugetul Ministerului Educației și Cercetării pe anul 2002 a lucrărilor de execuție pentru unele obiective de investiții, consolidări și reabilitări de imobile din învățământul preuniversitar	12		
1.283. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Dezvoltarea utilităților municipale — sisteme de încălzire în municipiul Ploiești — etapa a III-a, județul Prahova“.....			13
		1.284. — Hotărâre privind trecerea unor construcții aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale din domeniul public al statului în domeniul privat al statului.....	13
		1.287. — Hotărâre privind numirea membrilor corpului de arbitri de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor	14
		1.292. — Hotărâre pentru aprobarea Convenției privind cooperarea în domeniul sanitar-veterinar dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Liban, semnată la București la 19 august 2002	14
		Convenție privind cooperarea în domeniul sanitar-veterinar între Guvernul României și Guvernul Republicii Liban.....	15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		923. — Ordin al ministrului sănătății și familiei privind condițiile de valorificare a medicamentelor legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului.....	16
		1.562. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind modificarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.212/2002 pentru aprobarea formularisticii necesare aplicării Ordonanței Guvernului nr. 82/1998 privind înregistrarea fiscală a plătitorilor de impozite și taxe, cu modificările și completările ulterioare	16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unor judecători și procurori**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), ale art. 99 alin. (1) și ale art. 133 alin. (1) din Constituția României, precum și ale art. 58 alin. 1 din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993, republicată, precum și ale art. 92 alin. 1 lit. a), b) și e) și ale art. 131 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii nr. 238 și 239/2002,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se eliberează din funcție judecătorii și procurorii prevăzuți în anexa la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 19 noiembrie 2002.
Nr. 928.

ANEXĂ

A. Eliberarea din funcție ca urmare a demisiei:

- doamna Elena Iulia Moldoveanu — judecător la Curtea de Apel București, pe data de 1 noiembrie 2002;
- doamna Elisabeta Roșu — judecător la Tribunalul București, pe data de 8 octombrie 2002;
- doamna Ioana Amalia Onica — judecător la Judecătoria Sectorului 5, pe data de 4 noiembrie 2002;
- doamna Eleonora Chirvasiu — procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Argeș, pe data de 1 octombrie 2002.

B. Eliberarea din funcție ca urmare a pensionării sau încetării activității pensionarului reîncadrat:

- domnul Rudolf Radu — procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Drobeta-Turnu Severin, pe data de 1 octombrie 2002, la cerere.

C. Eliberarea din funcție ca urmare a condamnării definitive pentru o faptă prevăzută de legea penală:

- doamna Camelia Rogojinschi — procuror la Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, pe data de 7 octombrie 2002.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 311
din 19 noiembrie 2002**

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) lit. a) și b), alin. (2) și (3) din Legea nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările ulterioare

Costică Bulai	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) lit. a) și b), alin. (2) și (3) din Legea nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Transmixt” — S.A. din Bistrița în Dosarul nr. 3.381/2001 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția civilă.

La apelul nominal răspunde Mihai Draga, administratorul Societății Comerciale „Miliard Impex” — S.R.L. din Bistrița.

Lipsește autorul excepției, față de care procedura este legal îndeplinită.

Partea prezentă apreciază că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate, astfel că solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public, considerând că dispozițiile legale criticate reprezintă opțiunea legiuitorului în domeniul reformei economice și al strategiei de privatizare pentru dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 ianuarie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 3.381/2001, **Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. (1) lit. a și b), alin. (2) și (3) din Legea nr. 133/1999, cu modificările ulterioare.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Transmixt” — S.A. din Bistrița într-o cauză având ca obiect constatarea nulității unui contract de tranzacție.

Societatea Comercială „Transmixt” — S.A. Bistrița, prin concluziile scrise depuse în motivarea excepției, consideră că aceasta privește și dispozițiile art. 38 alin. (2)—(6) din Legea nr. 133/1999, dispoziții care prevăd sancțiuni împotriva agenților economici care nu respectă dispozițiile art. 12 din lege.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate constituie „un abuz de drept al statului” și contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3), art. 41 alin. (1), alin. (2) teza I și alin. (3), ale art. 49, precum și ale art. 135 alin. (1) și (6), deoarece „obligă agenții economici cu capital majoritar de stat să-și înstrăineze bunurile mobile și imobile, proprietatea lor, temporar disponibile, închiriate unor agenți economici cu capital privat”. De asemenea, se susține că textul de lege criticat înfrânge prevederile art. 1 din primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Instanța de judecată, reținând că dispozițiile art. 12 alin. (1) lit. a și b), alin. (2) și (3) din Legea nr. 133/1999 sunt aplicabile în speță, apreciază, motivat, că acestea sunt „conforme spiritului” prevederilor constituționale invocate de autorul excepției.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, întrucât Legea nr. 133/1999, reglementând „problema înstrăinării activelor disponibilizate ale societății comerciale cu capital majoritar de stat sau regiilor autonome, în considerarea interesului economic general, al privatizării, în concordanță și cu extinderea pieței și consolidarea, astfel, a economiei de piață prin

reglementarea cadrului juridic necesar dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, inclusiv prin crearea unor facilități”, nu contravine textelor constituționale sau normelor internaționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), precum și ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 12 alin. (1) lit. a și b), alin. (2) și (3) din Legea nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările ulterioare, dispoziții care prevăd: „(1) *Întreprinderile mici și mijlocii au acces la activele disponibile ale societăților comerciale și companiilor naționale cu capital majoritar de stat, precum și ale regiilor autonome, în următoarele condiții:*

a) *activele disponibile utilizate de întreprinderile mici și mijlocii în baza contractului de închiriere, a contractului de locație de gestiune sau a contractului de asociere în participațiune, încheiate cu societățile comerciale și companiile naționale cu capital majoritar de stat, precum și cu regiile autonome, la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi vândute, la solicitarea deținătorului, la prețul negociat, stabilit pe baza raportului de evaluare după deducerea investițiilor efectuate în activ de către chiriaș;*

b) *contractul de închiriere sau contractul de locație de gestiune se va transforma, la solicitarea deținătorului, în contract de leasing, cu clauză irevocabilă de vânzare; [...]*

(2) *Societățile comerciale și companiile naționale cu capital majoritar de stat, precum și regiile autonome sunt obligate ca, în termen de 90 de zile de la data depunerii cererilor de către persoanele interesate, să încheie contracte de vânzare-cumpărare prevăzute la alin. (1) lit. a)—c) sau să asigure accesul prioritar la închirierea, concesionarea sau leasingul activelor disponibile, în condițiile alin. (1) lit. e).*

(3) *Vânzarea de active, în condițiile alin. (1), se poate face și cu plata în rate eșalonate pe termen de 3—5 ani, cu un avans de 5—20%.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate aceste texte de lege contravin următoarelor prevederi constituționale:

— Art. 1 alin. (3): „*România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.*”;

— Art. 41 alin. (1), alin. (2) teza I și alin. (3): „(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.

(2) Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. [...]

(3) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreptă și prealabilă despăgubire.“;

— Art. 49: „(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea siguranței naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; deslășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.“;

— Art. 135 alin. (1) și (6): „(1) Statul ocrotește proprietatea. [...]

(6) Proprietatea privată este, în condițiile legii, inviolabilă.“

De asemenea, se apreciază că este înfrânt art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit căruia: „Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 12 din Legea nr. 133/1999

stabilesc căile de sprijin și accesul întreprinderilor mici și mijlocii la activele disponibile ale societăților comerciale cu capital majoritar de stat și ale regiilor autonome. În acest sens activele disponibile utilizate de întreprinderile mici și mijlocii în baza contractului de închiriere, a contractului de locație de gestiune sau a contractului de asociere în participațiune pot fi vândute, iar contractul în cauză va înceta sau se va transforma, la cererea deținătorului, în contract de leasing cu clauză irevocabilă de vânzare. Aceasta nu afectează însă prevederile art. 41 sau pe cele ale art. 135 din Constituție, ci reprezintă o opțiune a politicii statului în domeniul reformei economice și al strategiei de privatizare, în deplină concordanță cu prevederile constituționale ale art. 134 alin. (2) lit. b), potrivit cărora „Statul trebuie să asigure: [...] b) protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară“.

Nu se poate reține nici critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea art. 49 din Constituție, deoarece dispozițiile care fac obiectul excepției analizate sunt aplicabile unei categorii de persoane juridice, iar nu cetățenilor. Aceasta înseamnă că drepturile și libertățile persoanelor juridice, indiferent de forma lor de organizare ori de faptul că sunt de drept privat sau public, nu fac obiectul reglementărilor cuprinse în titlul II din Constituție. În acest sens este jurisprudența constantă în materie a Curții Constituționale.

Sunt nefondate și susținerile potrivit cărora dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 1 alin. (3) din Constituție și ale art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Se observă că textul de lege criticat se armonizează cu acestea și că aceste garanții nu îngreșesc dreptul statului să adopte legi care să asigure măsuri de protejare a interesului general.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) lit. a) și b), alin. (2) și (3) din Legea nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Transmixt“ — S.A. din Bistrița în Dosarul nr. 3.381/2001 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 noiembrie 2002.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **COSTICĂ BULAI**

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****pentru aprobarea Strategiei naționale privind protecția specială și integrarea socială a persoanelor cu handicap din România**

În temeiul art. 107 din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Strategia națională privind protecția specială și integrarea socială a persoanelor cu handicap din România, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul sănătății și familiei,
Daniela Bartoș

Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu

Ministrul educației și cercetării,
Ecaterina Andronescu

p. Ministrul administrației publice,
Ionel Fleșariu,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 31 octombrie 2002.
Nr. 1.215.

ANEXĂ

STRATEGIA NAȚIONALĂ
privind protecția specială și integrarea socială a persoanelor cu handicap din România

I. Cadru general

Schimbarea condițiilor sociale și economice în România a avut un profund impact și asupra persoanelor cu handicap. Pentru a răspunde acestei provocări este necesară o strategie care să sprijine persoanele cu handicap pentru a beneficia de oportunitățile care se ivesc ca urmare a acestor schimbări. Această strategie va trebui să reconcilieze cerințele economiei de piață cu drepturile de necontestat ale persoanelor cu handicap spre autodeterminare și participare totală la dezvoltarea propriei țări. Ea va contribui la crearea unui mediu propice pentru ca persoanele cu handicap să fie cât mai independente posibil, fără a nega asistența socială de bază pentru cei care vor continua să aibă nevoie de sprijin direct pentru a duce o viață decentă.

Politica viitoare referitoare la persoanele cu handicap se va baza pe această strategie care trebuie susținută de o legislație adecvată.

Actualmente asistența socială și protecția specială a persoanelor cu handicap sunt asigurate de mai multe organisme guvernamentale: Secretariatul de Stat pentru Persoanele cu Handicap (*SSPH*), Autoritatea Națională pentru Protecția Copilului și Adopție (*ANPCA*), Ministerul Sănătății și Familiei (*MSF*), Ministerul Muncii și Solidarității Sociale (*MMSS*). Având în vedere dispozițiile art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2001 privind înființarea Autorității Naționale pentru Protecția Copilului și

Adopție, aprobată și modificată prin Legea nr. 252/2001, potrivit căreia ANPCA aplică politicile și elaborează strategiile în domeniul promovării drepturilor copilului, îngrijirii și protecției copiilor aflați în dificultate și a celor cu handicap, strategia propusă de SSPH se află în raport de complementaritate cu Strategia guvernamentală în domeniul protecției copilului în dificultate (2001–2004), aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 539/2001.

În conformitate cu cerințele internaționale o strategie coerentă în favoarea persoanelor cu handicap trebuie să țintească spre:

- garantarea unei participări totale și active în viața comunității a persoanelor cu handicap;
- asistarea persoanelor cu handicap pentru a-și conduce viața independent, în acord cu propriile dorințe;
- prevenirea sau eliminarea apariției deficiențelor, prevenirea agravării și diminuarea consecințelor lor;
- prevenirea apariției barierelor sociale din calea persoanelor cu handicap, diminuarea consecințelor barierelor actuale;
- evitarea sau eliminarea oricăror forme negative de discriminare asupra persoanelor cu dizabilități.

Pe plan internațional există următoarele documente care definesc politica privind egalizarea șanselor pentru persoanele cu dizabilități:

— Carta Socială Europeană revizuită (art. 15 — partea a doua);

— Regulile standard ale Organizației Națiunilor Unite privind egalizarea șanselor pentru persoanele cu handicap — 1993;

— Rezoluția Consiliului Europei și a reprezentanților guvernelor țărilor membre în cadrul Consiliului privind Egalizarea Șanselor pentru Persoanele cu Handicap (97/C 12/01) din 1996;

— Recomandarea Consiliului Europei nr. R (92) pentru o politică coerentă pentru egalizarea șanselor pentru persoanele cu handicap (1992);

— Convenția Organizației Internaționale a Muncii 159 pentru instruirea și angajarea persoanelor cu handicap (1983);

— Programul mondial de acțiune privind persoanele cu handicap, adoptat de Adunarea Generală O.N.U. prin Rezoluția nr. 37/52 din 3 decembrie 1982.

Considerăm ca obiectiv primordial pentru țara noastră adoptarea unei strategii naționale bazate pe aceste documente internaționale. Scopul acestei strategii este coordonarea eforturilor tuturor organismelor guvernamentale și neguvernamentale implicate în sprijinirea persoanelor cu handicap. Fiecare dintre ministerele implicate are propria lui strategie, propriile lui programe, ceea ce conduce la evidențierea a două priorități strategice: a) definirea unitară a persoanei cu handicap, definiție acceptată de toate instituțiile guvernamentale; și b) recenzarea cât mai corectă a persoanelor cu handicap după criterii simple, ușor de utilizat de către recenzori. Ceea ce lipsește este o strategie națională, cu o viziune holistică, interdisciplinară și intersectorială, care să armonizeze aceste strategii ministeriale, să le îmbine și să exprime voința Guvernului României de a-și alinia politica standardelor internaționale în acest domeniu.

II. Terminologie

Problematika handicapului constituie un câmp semantic complex și în evidentă schimbare. Precizarea câtorva noțiuni de bază este utilă deoarece conceptul reflectă concepția despre ceva.

1. Conceptele de deficiență, incapacitate, handicap

1.1. Termenul *deficiență* reunește absența, pierderea sau alterarea unei structuri ori a unei funcții (anatomică, fiziologică sau psihologică) a persoanei. Deficiența poate fi rezultatul unei maladii, al unui accident, dar și al unor condiții negative de mediu.

1.2. *Incapacitate* desemnează un număr de limitări funcționale cauzate de deficiențe fizice, intelectuale, senzoriale, de condiții de sănătate ori de mediu. Limitările pot fi parțiale sau totale și nu permit ca o activitate să fie îndeplinită în limitele considerate normale pentru o ființă umană.

1.3. Termenul *handicap* se referă la dezavantajul social, la pierderea și limitarea șanselor unei persoane de a lua parte la viața comunității la un nivel echivalent cu ceilalți membri. El descrie interacțiunea dintre persoana cu dizabilități și mediu.

Din perspectiva acestui concept, conform legislației în vigoare în acest domeniu, *persoanele cu handicap* sunt acele persoane pe care mediul social, neadaptat deficiențelor lor fizice, senzoriale, psihice, mentale, le împiedică total sau le limitează accesul cu șanse egale la viața socială, potrivit vârstei, sexului, factorilor materiali, sociali și culturali proprii, necesitând măsuri de protecție specială în sprijinul integrării lor sociale și profesionale.

2. Conceptele de recuperare, reabilitare, abilitare

2.1. *Reabilitarea* se referă la un proces destinat a da posibilitatea persoanelor cu deficiență să ajungă la niveluri funcționale fizice, psihice și sociale corespunzătoare, furnizându-le acestora instrumentele cu ajutorul cărora își pot schimba viața în direcția obținerii unui grad mai mare de independență în societate.

2.2. Termenul *recuperare*, specific României, are în esență o semnificație echivalentă, având însă o încărcătură mai puternică medicală și socială.

2.3. Există tendința de a utiliza în cuplu noțiunile *abilitare-reabilitare*, prima referindu-se la acele funcții care nu mai pot fi recuperate. În schimb, prin mecanismele de compensare se pot forma abilități, capacități bazale pentru integrarea socială și profesională.

3. Conceptul *cerințe educative speciale* a fost introdus în terminologia UNESCO în anul 1990 și desemnează acele necesități educaționale complementare obiectivelor generale ale educației și învățământului, care solicită o educație adaptată particularităților individuale și/sau caracteristicilor unei anumite deficiențe de învățare, precum și o intervenție specifică.

4. Conceptul *șanse egale* reprezintă rezultatul prin care diferite sisteme ale societății și mediului, precum serviciile, activitățile, informarea și documentarea, sunt puse la dispoziția tuturor, în particular a persoanelor cu dizabilități.

5. Termenul *egalizarea șanselor* (crearea de șanse egale) este procesul prin care diferitele sisteme sociale și de mediu (infrastructură, servicii, activități informative, documentare) devin accesibile fiecăruia și, în special, persoanelor cu handicap.

6. Termenul *servicii de sprijin* se referă la acele servicii care asigură atât independența în viața de zi cu zi a persoanei cu handicap, cât și exercitarea drepturilor ei (dispozitive de asistare, servicii de interpretare, asistent personal, servicii de îngrijire comunitară, servicii de asistență psihopedagogică și de specialitate pentru copiii cu deficiențe integrați în școala publică).

7. *Protecția specială* cuprinde totalitatea acțiunilor întreprinse de societate în vederea diminuării sau chiar înlăturării consecințelor pe care deficiența cauzatoare de handicap (considerată factor de risc social) o are asupra nivelului de trai al persoanei cu handicap.

Se dorește ca termenii: *invalid*, *irecuperabil*, *needucabil*, *inapt/incapabil de muncă* să nu mai fie folosiți în caracterizarea persoanelor cu dizabilități, deoarece acești termeni nu reprezintă realitatea și aduc prejudicii demnității umane.

Conform ultimelor cerințe ale Organizației Mondiale a Sănătății (OMS), SSPH susține armonizarea terminologiei românești din domeniul persoanei cu handicap prin raportare la Clasificarea Internațională a Funcționării Dizabilității și Sănătății, adoptată și aprobată la data de 22 mai 2001 de cea de-a 25-a Sesiune Generală a OMS (prin Rezoluția WHA 54.21).

III. Prezentarea Secretariatului de Stat pentru Persoanele cu Handicap

Secretariatul de Stat pentru Handicapați a fost înființat la data de 1 noiembrie 1990 prin Hotărârea Guvernului nr. 1.100/1990 privind înființarea Secretariatului de Stat pentru Handicapați. Denumirea sa și structura organizatorică au fost modificate prin Hotărârea Guvernului nr. 939/1997 privind reorganizarea și funcționarea Secretariatului de Stat pentru Handicapați, devenind Secretariatul de Stat pentru Persoanele cu Handicap.

Prin Hotărârea Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei, cu

modificările și completările ulterioare, în subordinea Ministerului Sănătății și Familiei se reorganizează Secretariatul de Stat pentru Persoanele cu Handicap ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, condus de un secretar de stat. Art. 9 din Hotărârea Guvernului nr. 22/2001 prevede că Secretariatul de Stat pentru Persoanele cu Handicap este organul de specialitate al administrației publice centrale care realizează coordonarea, îndrumarea și controlul activității de protecție a persoanelor cu handicap, precum și integrarea socială a acestora.

Art. 11 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 22/2001 prevede că SSPH are ca atribuții principale:

a) elaborarea și supunerea spre aprobare ministrului sănătății și familiei a strategiei guvernamentale în domeniul protecției persoanelor cu handicap, adulți și minori, în conformitate cu principiile și normele internaționale;

b) organizarea, coordonarea și controlul realizării măsurilor de protecție specială a persoanelor cu handicap și a programelor privind strategia guvernamentală în domeniul respectiv;

c) finanțarea sau cofinanțarea proiectelor care pun în practică strategia guvernamentală în domeniul protecției persoanelor cu handicap.

Din perspectiva acestor atribuții Secretariatul de Stat pentru Persoanele cu Handicap își asumă responsabilitatea de instituție guvernamentală cu rol integrator în sistemul de protecție specială a persoanelor cu handicap din România

și implementează Strategia națională privind protecția specială și integrarea socială a persoanelor cu handicap în România prin elaborarea Planului național de acțiune pe perioada 2002—2005.

IV. Baza legislativă română și europeană

a) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 310 din 30 iunie 1999, aprobată cu modificări prin Legea nr. 519/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 29 iulie 2002;

b) Hotărârea Guvernului nr. 427/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice privind condițiile de încadrare, drepturile și obligațiile asistentului personal al persoanei cu handicap, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 232 din 7 mai 2001;

c) Hotărârea Guvernului nr. 696/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice privind finanțarea proiectelor în domeniul protecției speciale a persoanelor cu handicap și administrarea unităților finanțate în comun de Secretariatul de Stat pentru Persoanele cu Handicap și organizațiile neguvernamentale ale persoanelor cu handicap sau care au ca obiect de activitate protecția specială a persoanelor cu handicap, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 6 august 2001;

d) Regulile standard — O.N.U.;

e) Recomandări și rezoluții ale Uniunii Europene;

f) Carta Socială Europeană, revizuită, art. 15.

Rezoluții ale Uniunii Europene

Nr. crt.	Rezoluții, concluzii, recomandări	Legislație română	Observații
1.	Recomandarea Consiliului nr. 98/376/EC din 4 iunie 1998 privind acordarea permiselor de parcare persoanelor cu handicap	Cap. III art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 519/2002	Nu a fost introdus încă un model de permis de parcare bazat pe un model de comunitate standard pentru persoanele cu handicap
2.	Rezoluția Consiliului nr. 92/124 din 10 decembrie 1991 privind implementarea unui program de acțiune comunitar în vederea lărgirii accesibilității la transport a persoanelor cu handicap	Cap. III art. 11 alin. (1), art. 13 alin. (2), art. 16 alin. (1) și (2), art. 17 alin. (2), (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 519/2002	În curs de armonizare
3.	Rezoluția Consiliului nr. 90/703 (02) din 31 mai 1990 privind integrarea copiilor și tinerilor cu handicap într-un sistem de educație	Art. 18 alin. (1) lit. a), b), c), d), e) și f), alin. (2) lit. a), b) și c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 519/2002	În curs de armonizare
4.	Rezoluția Consiliului nr. 97/113 din 20 decembrie 1996 privind egalitatea șanselor persoanelor cu handicap	Cap. I art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 519/2002	În curs de armonizare
5.	Recomandarea Consiliului nr. 86/379/EEC din 24 iulie 1986 privind încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap	Cap. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 519/2002	În curs de armonizare
6.	Concluziile Consiliului nr. 89 din 12 iunie 1989 privind angajarea persoanelor cu handicap	Cap. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 519/2002	În curs de armonizare
7.	Rezoluția Consiliului nr. 74/709 din 27 iunie 1974 privind stabilirea unui program de acțiune în vederea reabilitării vocaționale a persoanelor cu handicap		Nu a fost armonizată.

1. Concept

Alegerea — posibilitatea persoanei cu handicap de a alege cum, unde, cu cine, de a lua hotărâri privind viața sa.

2. Scop

Creșterea calității vieții persoanelor cu handicap

3. Grupuri țintă

- A. Copii cu handicap (0—18 ani) aflați în familie, în structuri rezidențiale, în structuri alternative
- B. Tineri cu handicap (18—26 ani) aflați în familie, în structuri rezidențiale, în structuri alternative
- C. Adulți cu handicap de vârstă activă, integrați sau nu în muncă
- D. Adulți după vârsta de pensionare, care au certificat de încadrare într-o categorie de handicap
- E. Familii cu risc de naștere a copilului cu deficiențe.

4. Principii directoare

Această strategie este bazată pe următoarele principii:

1. Principiul egalizării șanselor, stabilit de Regulile standard ale Națiunilor Unite privind egalizarea șanselor pentru persoanele cu handicap:

a) principiul egalității drepturilor implică faptul că nevoile fiecărui individ sunt de importanță egală, că acele nevoi trebuie să fie baza de planificare a societăților și că toate resursele trebuie să fie în așa fel exploatare încât să asigure fiecărui individ șanse egale de participare la viața societății;

b) principiul egalizării șanselor: principiu prin care toți cetățenii, în particular persoanele cu handicap, pot avea acces la diversele sisteme ale societății: cadru material, servicii, informații, documentare, activități;

c) principiul asigurării serviciilor de sprijin: persoanele cu handicap sunt membre ale societății și au dreptul să rămână în comunitatea locală. Ele trebuie să primească sprijinul de care au nevoie la nivelul obișnuit al structurilor de educație, sănătate, angajare în muncă și servicii sociale;

d) principiul obligațiilor egale: deoarece persoanele cu handicap obțin drepturi egale, ele vor trebui să aibă și obligații egale. Atunci când aceste drepturi sunt obținute, societățile trebuie să își crească așteptările din partea persoanelor cu dizabilități. Ca parte a procesului de egalizare a șanselor, trebuie elaborate prevederi care să sprijine persoanele cu handicap în preluarea totală a responsabilității, ca membre ale societății.

2. Principiul descentralizării și responsabilizării comunității, care se bazează atât pe întărirea și dezvoltarea serviciilor publice specializate existente, cât și pe crearea altor servicii comunitare care să se afle în subordinea consiliilor locale și consiliilor județene.

3. Principiul solidarității, potrivit căruia comunitatea participă la sprijinirea persoanelor cu handicap care nu își pot asigura, total sau parțial, nevoile sociale, pentru menținerea și întărirea coeziunii sociale.

4. Principiul intervenției intersectoriale și interdisciplinare, potrivit căruia protecția specială și integrarea socială a persoanelor cu handicap sunt abordate în contextul politicilor sociale, familiale și educaționale. Abordarea și rezolvarea problemelor în acest domeniu presupun colaborarea și coordonarea tuturor factorilor responsabili — intersectorialitate și interdisciplinaritate.

5. Principiul parteneriatului, potrivit căruia instituțiile publice centrale și locale împreună cu organizațiile neguvernamentale ale persoanelor cu handicap cooperează în vederea integrării în societate a persoanelor cu handicap.

6. Principiul stimulării persoanelor cu handicap de a duce o viață independentă.

Strategia națională privind protecția specială și integrarea socială a persoanelor cu handicap dorește să reliefeze căile și mijloacele pentru a pune treptat în practică aceste principii în România.

5. Obiective prioritare

I. Reforma administrativă a SSPH

II. Reforma instituțională

I. Reforma administrativă a SSPH

Ca parte a reformei administrative a întregului Guvern, reforma administrativă a SSPH se bazează pe următoarele principii:

1. respect față de persoana cu handicap;
2. separarea funcțiilor politice de cele administrative;
3. definirea clară a rolurilor, responsabilităților și relațiilor SSPH cu celelalte instituții;
4. comunicare, flexibilitate și transparență.

Reforma administrativă are drept obiectiv consolidarea administrației publice centrale și locale prin:

1. reforma cadrului normativ bazată pe principii unității și coerenței, în vederea obținerii unui sistem integrat de acte normative în domeniul protecției persoanelor cu handicap, în deplină concordanță cu prevederile Constituției României, cu legislația Comunității Europene, ale convențiilor internaționale. Vor fi reanalizate documentele internaționale ratificate de România, pentru a se îndepărta carențele de traducere. Se va urmări totodată și transferarea de competențe și responsabilități către autoritățile locale, în contextul general al descentralizării activității de protecție a persoanelor cu handicap, printr-o colaborare între SSPH, ANPCA, Ministerul Educației și Cercetării (MEC), MMSS, Ministerul Tineretului și Sportului (MTS), Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței (MLPTL) și autoritățile publice locale în condițiile Legii administrației publice locale nr. 215/2001, cu modificările și completările ulterioare;

2. îmbunătățirea capacității manageriale la nivelul SSPH și în unitățile subordonate, prin definirea clară a rolurilor și responsabilităților compartimentelor de specialitate, descentralizarea unor activități, crearea unui corp stabil de funcționari publici competenți și neutri din punct de vedere politic, care să aibă „spiritul serviciului public“;

3. modernizarea sistemului de monitorizare a promovării și respectării drepturilor persoanelor cu handicap, prin informatizarea rețelei SSPH, instruire de specialitate (măsură inclusă în Programul național de aderare a României la Uniunea Europeană);

4. managementul eficient al centrelor de tip rezidențial aflate în coordonarea SSPH, cu restructurarea activităților prin trecerea accentului de pe serviciile medicale pe cele de recuperare și integrare socială;

5. diversificarea serviciilor publice cu orientare pe informare, educare, comunicare, prin înființarea atât la nivel central, cât și local a serviciilor de consultanță și consiliere;

6. elaborarea standardelor de calitate pentru serviciile publice specializate;

7. demedicalizarea sistemului și înființarea infrastructurii de intervenție socială, înlocuind treptat comisiile de expertiză medicală cu comisiile de integrare socioprofesională.

II. Reforma instituțională

Reforma instituțională este un proces alcătuit din 4 etape care se desfășoară în același timp, complementar și integrat:

1. prevenirea instituționalizării;
2. restructurarea instituțională;
3. dezvoltarea sistemului alternativ de asistență și protecție specială;
4. dezinstituționalizarea.

1. Prevenirea instituționalizării este deosebit de importantă. Pentru aceasta este imperios necesar să se creeze servicii de sprijin al vieții independente în familie, precum și servicii rezidențiale pe baze comunitare de tip familial, atât pentru copii, cât și pentru adulți cu handicap. Experiența demonstrează că prevenirea instituționalizării, îndeosebi pentru copii, este mai eficientă, inclusiv din punct de vedere economic.

Prevenirea instituționalizării presupune câteva aspecte prioritare:

- a) limitarea și stoparea intrărilor rezidențiale;
- b) ajutor familial;
- c) informare—consiliere familială;
- d) servicii de urgență — risc de instituționalizare pentru persoanele cu handicap.

2. Restructurarea instituțională

Pe termen scurt va fi elaborat și implementat un program urgent de restructurare instituțională pentru instituțiile existente ale SSPH în colaborare cu experți internaționali. Acest program va urmări:

- a) umanizarea instituțiilor existente prin schimbarea atitudinii față de beneficiari;
- b) stabilirea clară a obiectivelor și a mandatului fiecărei instituții;
- c) revizuirea criteriilor de admitere în instituții;
- d) elaborarea și asigurarea standardelor minime de viață în instituții;
- e) schimbarea concepției manageriale a directorilor acestor instituții, în concordanță cu orientările din politica actuală internațională în domeniul dizabilității. Se va trece de la abordarea strict medicală, pasivă, la cea interdisciplinară, activă, cu accent pe creșterea calității vieții beneficiarilor;

f) reechilibrarea structurii de personal în instituții din perspectiva abilitării și integrării persoanelor cu handicap;

g) creșterea numărului de personal specializat în funcțiile de asistenți sociali, psihologi, instructori de ergoterapie, terapeuți ocupaționali, kinetoterapeuți, pedagogi de recuperare, logopezi, profesori de educație specială, pedagogi etc.;

h) acordarea de atenție selecționării și motivării personalului (sistem coaching) în cadrul instituției. Pregătirea profesională a personalului se va face din perspectiva reformei sistemului de protecție a persoanelor cu handicap, în sensul demedicalizării serviciilor către persoana asistată, al diversificării serviciilor, al deschiderii instituției către comunitate;

i) întocmirea și aplicarea planurilor de intervenție individualizate, planurilor de intervenție personalizate pentru fiecare beneficiar, bazate pe nevoile și potențialul fiecăruia. Scopul planurilor va fi atingerea potențialului maxim al fiecărei persoane;

k) inițierea programelor de formare profesională a personalului din instituții;

l) transformarea unităților existente din unități pasive, de internare și supraveghere medico-socială a persoanelor cu handicap, în unități care duc o politică activă de integrare socioprofesională a persoanelor cu handicap; stabilirea unei legături puternice și permanente cu familia persoanei aflate în îngrijire; monitorizarea acestei legături de către specialiști în domeniu, având ca rezultat creșterea gradului de integrare socială.

Pe termen lung instituțiile cu un număr de peste 50 de asistați vor fi transformate treptat, scopul final fiind desființarea lor. Ca un obiectiv pe termen lung va fi realizat un plan individualizat pentru o restructurare treptată a instituțiilor rezidențiale de stat.

Aceasta va fi posibilă doar când se va oferi o alternativă de îngrijire în cadrul comunității. Personalul care

lucrează în aceste instituții va fi recalificat astfel încât să intre în noile servicii comunitare.

Se va pregăti o rețea de specialiști care să evalueze cazurile ce vor fi integrate în comunitate și să asigure legătura dintre instituție și serviciile pe baze comunitare.

Aceste alternative vor duce la creșterea calității vieții rezidenților și la reducerea substanțială a costurilor.

3. Dezvoltarea sistemului alternativ de asistență—protecție specială

Abordarea acestei problematice se bazează pe o viziune sistemică, care reglementează cele 3 aspecte importante:

a) cronologic — sistemul trebuie să cuprindă servicii pentru beneficiari de la naștere (și prenatal) până la vârsta a III-a, precum și pentru familiile lor;

b) formativ — sistemul trebuie să ofere condiții de abilitare—reabilitare—educare pentru beneficiari, din perspectiva creșterii gradului de autonomie necesar pentru traiul independent și a integrării socioprofesionale;

c) integrativ — sistemul de servicii al SSPH trebuie să fie complementar și armonizat cu sistemele celorlalte instituții guvernamentale și neguvernamentale centrale și locale, prin standardele de calitate și prin forma de acreditare, pentru a se evita suprapunerea serviciilor, risipa de resurse financiare, umane și pentru acoperirea eficientă la nivel național, rural și urban, a tipurilor de servicii.

4. Dezinstituționalizare

Este un proces complementar primelor 3 aspecte prezentate și se bazează pe 3 etape importante:

a) evaluarea serviciilor existente;

b) inițierea serviciilor noi pentru grupe de vârstă și tipuri de deficiențe care nu se regăsesc în sistem până în prezent și care vor fi promovate prin servicii-pilot;

c) dezvoltarea serviciilor existente și colaborarea cu organizațiile neguvernamentale, române și străine, care au dovedit o implicare reală, profesionistă și eficientă în ultimii ani.

Acest sistem trebuie să cuprindă tipurile de servicii și de centre prezentate mai jos:

• Centre:

1. centre-pilot;
2. centre de îngrijire și asistență;
3. centre de recuperare și reabilitare;
4. centre de integrare prin terapie ocupațională;
5. locuințe protejate, de tip familial;
6. centre de zi;
7. centre de intervenție timpurie.

• Servicii:

1. servicii de prevenție și intervenție timpurie;
2. educație și școlarizare la domiciliu a persoanelor nedeplasabile;
3. servicii de terapie și recuperare la domiciliu;
4. servicii de prevenire a abandonului, prin monitorizare, asistență și sprijin pentru femeia gravidă;
5. servicii rezidențiale de tip familial;
6. orice alte servicii care să conducă la bunăstarea persoanei cu handicap alături de familia sa.

6. Domenii sectoriale

A. Social-medical

Colaboratori: MSF, MMSS, MEC, ANPCA, consiliile județene, consiliile locale și consiliile locale ale sectoarelor municipiului București

Obiective generale:

1. consiliere și informare familială, conștientizarea factorilor de risc în apariția handicapului;
2. prevenția apariției handicapului și prevenția instituționalizării;
3. depistarea precoce și intervenția timpurie;

4. dezvoltarea rețelei de servicii de recuperare și terapie (pediatru, psiholog, logoped, kinetoterapeut etc.);

5. asigurarea unui sistem eficient de tratament și medicație;

6. asigurarea unui sistem eficient pentru construirea și distribuirea dispozitivelor de asistare: proteze, orteze, aparatură și materiale ajutoare compensatorii, aparatură de semnalizare vizuală, aparate ortopedice, dispozitive de mers, scaune rulante etc.

Obiective specifice:

1. consiliere și informare familială pre- și postnatal;

2. intervenția timpurie și recuperare pentru segmentul de vârstă cuprins între 0—3 ani;

3. formarea și implicarea specialiștilor de educație specială pentru segmentul de vârstă cuprins între 0—3 ani;

4. formarea și specializarea asistenților sociali — responsabili de caz — pentru intervenția și suportul familial (0—3 ani);

5. dezvoltarea serviciilor individualizate: asistent personal, servicii de îngrijire la domiciliu (ajutor în gospodărie, masă la domiciliu, servicii de infirmerie, interpreți etc.), servicii de suport familial pe termen scurt, în situații de criză;

6. colaborarea la dezvoltarea serviciilor de asistență socială comunitară, prin profesionalizarea asistenților sociali — responsabili de caz.

B. Psihopedagogic—formativ—vocațional

Colaboratori: MEC, ANPCA, consiliile județene, consiliile locale și consiliile locale ale sectoarelor municipiului București

Principii:

Strategia națională pentru copii și tineri cu handicap are la bază ideea educației pentru toți și pentru fiecare.

1. Școlile trebuie să includă în procesul de învățământ toți copiii, indiferent de gravitatea și tipul deficienței/handicapului sau de locul în care se află fiecare, prin promovarea educației inclusive.

2. Intervenția timpurie trebuie să fie o preocupare principală a educației speciale.

3. Eliminarea etichetărilor, stigmatizărilor pentru anumite grupuri de deficienți ca fiind „noneducabili”. Acest fapt are ca urmare desființarea excluderii anumitor persoane de la educație.

4. Alocarea resurselor materiale necesare educației copiilor cu cerințe educative speciale trebuie să se facă pe principiul „resursa urmează copilul”, indiferent de forma de învățământ pe care o frecventează.

5. Promovarea educației prin sport și cultură fizică trebuie să se facă prin susținerea manifestărilor sportive pentru persoanele cu handicap, participarea la jocurile paralimpice naționale și internaționale.

Obiective generale:

Copiii și tinerii din familii:

a) identificarea elevilor cu nevoi speciale atât în mediul urban, cât și în cel rural și acordarea tuturor serviciilor de sprijin în conformitate cu principiul „resursa urmează copilul”;

b) monitorizarea gradului de accesibilitate arhitecturală din școlile speciale și din școlile publice;

c) participarea la elaborarea și aplicarea curriculumului național pentru copii cu nevoi speciale (metodologii, planuri de învățământ etc.);

d) realizarea unui sistem eficient de formare, orientare profesională și angajare în muncă, prin colaborarea dintre școlile postliceale de pregătire a copiilor și tinerilor cu nevoi educative speciale, Agenția Națională de Ocupare a Forței de Muncă, ateliere protejate și agenți economici.

Educarea și formarea copiilor, tinerilor și adulților cu handicap din instituțiile de interes public pentru protecția specială a persoanelor cu handicap:

a) abordarea metodologiei de educare și abilitare din perspectiva integrării sociale, a vieții independente sau cu grad cât mai redus de dependență, precum și a profesionalizării;

b) schimbarea atitudinii și a mentalității factorilor de conducere și de decizie din centrele de recuperare;

c) schimbarea comportamentului personalului de îngrijire din centrele instituționalizate.

C. Orientarea, formarea profesională și angajarea în muncă

Colaboratori: MMSS, Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă (ANOFM), Ministerul Administrației Publice (MAP), MEC, Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților (CNFPA)

Abordarea pregătirii profesionale se face din perspectiva respectării principiilor economiei de piață.

1. Instruirea profesională adecvată și măsurile de reabilitare vor fi făcute disponibile pentru toate categoriile de persoane cu handicap, iar munca și oportunitățile de angajare pentru acestea vor fi promovate pe piața deschisă a muncii atât în mediul urban, cât și în mediul rural. Se va susține politica de educație și formare profesională inițială, propusă de MEC pentru a se asigura continuitatea și coerența politicii de instruire a copiilor și tinerilor cu dizabilități.

2. Instrumentele existente ale pieței muncii, scheme, modalități și programe de formare profesională și măsuri de promovare a angajării vor fi accesibile și persoanelor cu handicap. În măsura în care este posibil, va fi aplicat principiul „libertatea alegerii” cu privire la formarea profesională și angajare. Ca o consecință, stabilirea sau excluderea dintr-un anumit domeniu sau profesie pe motivul dizabilității, vârstei, sexului va constitui o încălcare a drepturilor omului. Orice legislație sau directivă existentă în acest sens va fi abrogată.

3. Persoana cu handicap și, dacă este necesar, familia sau reprezentantul său participă la ansamblul măsurilor luate în vederea orientării sale profesionale.

Obiective generale:

1. ca parte a politicii active de angajare trebuie stabilit un dialog social cu și între firme și organizații nonguvernamentale privind instruirea profesională și angajarea persoanelor cu handicap;

2. programele de acțiune trebuie să includă măsuri pentru proiectarea și adaptarea locurilor de muncă în așa fel încât acestea să devină accesibile persoanelor cu diferite handicapuri/deficiențe;

3. dezvoltarea și crearea locurilor de muncă astfel încât acestea să fie însoțite de sprijin activ și de măsuri de susținere specifice și individualizate pentru a ajuta persoana cu handicap, dar și angajatorul dispus să o încadreze;

4. elaborarea unui plan național de evaluare, orientare și formare profesională în colaborare cu ANOFM.

Obiective specifice:

1. crearea unei baze de date la nivel județean pentru evidențierea potențialului forței de muncă în rândul persoanelor cu handicap;

2. cursuri de calificare pentru persoanele cu handicap (inspectoratele de stat teritoriale pentru persoanele cu handicap în colaborare cu direcțiile de muncă și solidaritate socială județene);

3. studii zonale privind cererea și oferta pe piața muncii pentru persoanele cu handicap — marketing social;

4. dezvoltarea unei rețele de specialiști pentru consiliere și informare privind locurile de muncă pentru persoanele cu handicap;

5. încadrarea în muncă a persoanelor se poate face:

a) în mediul obișnuit de muncă, cu sau fără protejarea locului de muncă;

b) în unitățile protejate;

c) prin muncă la domiciliu;

d) în unitățile de terapie ocupațională.

6. Concretizarea sistemului activ de sprijin printr-o varietate de măsuri:

a) împrumuturi și garanții pentru întreprinderile mici și mijlocii;

b) contracte exclusive;

c) drepturi prioritare de producție;

d) scutire de la plata taxelor vamale și a T.V.A., conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 519/2002;

e) scutire de la plata impozitului pe profit, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 519/2002;

f) sprijin tehnic (consultanță tehnică);

g) subvenționarea parțială a locurilor de muncă adaptate;

h) acordarea de credite bancare pentru unitățile protejate (necesare aprovizionării cu materiale, dotării cu utilaje moderne, reutilării etc.).

D. Accesibilități

Colaboratori: MLPTL, MAP, MEC

1. La mediul fizic:

Monitorizarea aplicării art. 11—17 din cap. III — Accesibilități pentru persoanele cu handicap — din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 519/2002, referitoare la:

a) normativul privind adaptarea clădirilor civile și spațiului urban aferent, inclusiv în mediul rural (școli, primării, magazine, biserici etc.), la exigențele persoanelor cu handicap;

b) accesibilizarea telefoanelor publice;

c) recunoașterea limbajului mimico-gestual;

d) organizarea și semnalizarea spațiilor de parcare;

e) achiziționarea mijloacelor de transport public, accesibile pentru toți;

f) montarea sistemelor de semnalizare sonoră și vizuală pentru persoanele cu handicap.

2. La informare, educație, cultură

a) inițierea dezvoltării unor centre de Internet, accesibile arhitectural, cu aparatură informatizată adaptată și pentru persoanele cu diferite tipuri de deficiență;

b) organizarea de spectacole de teatru, operă, operetă, concerte în spații accesibile.

E. Asistență financiară

Colaboratori: MMSS, Ministerul Finanțelor Publice (MFF)

Obiective generale:

— egalizarea șanselor pe termen lung va duce la trecerea unei părți din categoria persoanelor cu handicap din beneficiari ai asistenței sociale în cetățeni cu drepturi și obligații, precum și în categoria persoanelor cu grad redus de dependență sociofinanciară.

Obiective specifice:

1. modificarea sistemului de încadrare a persoanelor cu handicap în categorii, prin introducerea în paralel a unui sistem procentual de evaluare a capacității de integrare socială;

2. organizarea comisiilor de integrare socioprofesionale a persoanelor cu handicap și a metodologiei de evaluare, conform normelor internaționale în domeniu;

3. asigurarea respectării drepturilor la prestații sociale în bani, reprezentate de ajutoarele speciale și alte facilități prevăzute de legi speciale.

F. Cercetare și statistică

Colaboratori: Institutul Național de Studii și Strategii privind Problemele Persoanelor cu Handicap (INSSPPH), MSF, MEC, MMSS, Institutul Național pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii (INIMM), MAP

Obiective generale:

1. inițierea unor programe de cercetare în domeniul problemelor sociale și economice care afectează atât viața persoanelor cu handicap, cât și a familiilor acestora;

2. adoptarea terminologiei și criteriilor unice pentru efectuarea recensământului persoanelor cu handicap.

Obiective specifice:

1. colectarea datelor statistice: demografice, familiale, legate de natura și originea handicapului, școlarizare, ocupație, locuință, servicii specializate folosite, natura și nivelul veniturilor etc.;

2. prelucrarea acestor date de către instituțiile de cercetare statistică.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetului Ministerului de Interne pe anul 2002, pentru Inspectoratul General al Corpului Pompierilor Militari, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului

În temeiul art. 107 din Constituție, al art. 20 din Legea nr. 72/1996 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și al art. 21 lit. a) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului de Interne pe anul 2002, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, cu suma de 10 miliarde lei, pentru dotarea Centrului de Studii, Experimentări și Specializare pentru Prevenirea și Stingerea Incendiilor din cadrul Inspectoratului General al Corpului Pompierilor Militari, cu aparatele de încercare necesare, conform standardelor prevăzute în Decizia Comisiei Europene nr. 2000/147/CE din 8 februarie 2000

referitoare la clasificarea performanțelor de reacție la foc a produselor pentru construcții.

(2) Cu suma prevăzută la alin. (1) se suplimentează bugetul Ministerului de Interne pe anul 2002 la capitolul „Ordine publică și siguranță națională”, titlul VII „Cheltuieli de capital”.

Art. 2. — Nominalizarea aparatelor ce se achiziționează se efectuează de către Ministerul de Interne prin Inspectoratul General al Corpului Pompierilor Militari.

Art. 3. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice hotărâri în structura bugetului de stat și în bugetul să introducă modificările ce decurg din aplicarea prezentei Ministerului de Interne pe anul 2002.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministru de interne,
Ioan Rus
Ministru finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 13 noiembrie 2002.
Nr. 1.281.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

**privind finanțarea din bugetul Ministerului Educației și Cercetării pe anul 2002
a lucrărilor de execuție pentru unele obiective de investiții, consolidări și reabilitări de imobile
din învățământul preuniversitar**

În temeiul art. 107 din Constituție, al art. 167 alin. (6) din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al anexei nr. 3/27/28 la Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă finanțarea din bugetul și reabilitări de imobile din învățământul preuniversitar, Ministerului Educației și Cercetării pe anul 2002 a lucrărilor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta de execuție pentru unele obiective de investiții, consolidări hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministru educației și cercetării,
Ecaterina Andronescu
Ministru finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 13 noiembrie 2002.
Nr. 1.282.

ANEXĂ

**OBIECTIVE DE INVESTIȚII, CONSOLIDĂRI ȘI REABILITĂRI DE IMOBILE
din învățământul preuniversitar, care se finanțează în anul 2002 din bugetul Ministerului Educației și Cercetării**

Nr. crt.	Județul	Denumirea obiectivului de investiții, a lucrării de consolidare sau de reabilitare	Suma alocată în 2002 (mii lei)
		TOTAL	11.700.000
1.	Argeș	Reabilitarea instalației de încălzire centrală la Grupul Școlar Forestier Rucăr	750.000
2.	Gorj	Reabilitarea instalației de încălzire centrală la Grupul Școlar Industrial Baia de Fier	500.000
		Reabilitarea corpului internat la Grupul Școlar „O.C. Tâslăuanu” din Toplița	1.700.000
		Reabilitarea sistemului de încălzire centrală la Liceul Teoretic „Tamas Aron” Odorheiu Secuiesc	1.700.000
3.	Harghita	Reabilitarea Colegiului Tehnic „Batthyany Ignac” Gheorgheni	1.400.000
		Reabilitarea Școlii Generale „Csiby Andor” Ditrău	300.000
		Introducerea gazului metan la internatul, cantina și atelierele Grupului Școlar „Liviu Rebreanu” din Bălan	700.000
4.	Iași	Reabilitarea școlii Răchiteni, comuna Mircești	500.000
5.	Suceava	Reabilitarea a 3 clădiri ale Școlii Generale „Petru Mușat” Siret:	
		— clădire, str. Alexandru cel Bun	2.500.000
		— clădire, cartier Pădureni	700.000
		— clădire, cartier Mănăstioara	800.000
6.	Vâlcea	Reabilitarea instalației de încălzire centrală la școala Bărbuceni, comuna Prundeni	150.000

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Dezvoltarea utilităților municipale — sisteme de încălzire în municipiul Ploiești — etapa a III-a, județul Prahova“

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 16 alin. (8) din Legea nr. 189/1998 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Dezvoltarea utilităților municipale — sisteme de încălzire în municipiul Ploiești — etapa a III-a, județul Prahova“, prevăzuți în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții se face potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 38/1997

pentru ratificarea Acordului de împrumut (Proiectul de conservare a energiei termice) dintre România și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la Londra la 13 aprilie 1997, aprobată cu modificări prin Legea nr. 205/1997.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă
p. Ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței,
Traian Panait,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 13 noiembrie 2002.
Nr. 1.283.

*) Anexa se comunică Ministerului Administrației Publice și Ministerului Finanțelor Publice.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea unor construcții aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale din domeniul public al statului în domeniul privat al statului

În temeiul art. 107 din Constituție, al art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu completările ulterioare, precum și al art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al statului a unor construcții aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, amplasate în incinta imobilelor identificate potrivit anexei*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Trecerea în domeniul privat al statului a construcțiilor prevăzute la art. 1 se face în vederea scoaterii din funcțiune și demolării acestora.

Art. 3. — După scoaterea din funcțiune și demolarea construcțiilor Ministerul Apărării Naționale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul apărării naționale,
Ioan Mircea Pașcu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 13 noiembrie 2002.
Nr. 1.284.

*) Anexa se comunică Ministerului Apărării Naționale.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind numirea membrilor corpului de arbitri de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 137 alin. (2) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă numirea ca membri ai corpului de arbitri de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor a persoanelor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 237/1999 privind numirea membrilor corpului de arbitri ai Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 7 aprilie 1999.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul culturii și cultelor,
Răzvan Theodorescu

București, 13 noiembrie 2002.
Nr. 1.287.

ANEXĂ

LISTA

cuprinzând membrii corpului de arbitri de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor

1. Anagnoste Victor	— avocat	11. Mihai Lucian	— cadru didactic universitar
2. Baias Flavius	— avocat, cadru didactic universitar	12. Popescu Romeo Radu	— avocat
3. Belcea Lucian	— avocat	13. Popovici Ernest	— avocat
4. Calmuschi Otilia	— cadru didactic universitar	14. Roș Viorel	— avocat, cadru didactic universitar
5. Diculescu-Șova Ana	— avocat	15. Seucan Claudiu	— avocat
6. Dragomir Toma	— avocat	16. Ștefănescu Brândușa	— cadru didactic universitar
7. Duțescu Georgeta Felicia	— avocat	17. Tănăsescu Mihai	— avocat
8. Gheorghiu Gheorghe	— avocat, cadru didactic universitar	18. Țiclea Alexandru	— avocat, cadru didactic universitar
9. Iordănescu Cristian	— avocat	19. Vasiliu Adrian	— avocat
10. Lucan-Arjoca Marius	— avocat	20. Vrânceanu Nicoleta	— consilier juridic.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Convenției privind cooperarea în domeniul sanitar-veterinar dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Liban, semnată la București la 19 august 2002

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 5 alin. 1 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Convenția privind cooperarea în domeniul sanitar-veterinar dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Liban, semnată la București la 19 august 2002.

Art. 2. — Cheltuielile ocazionate de aducerea la îndeplinire a prevederilor Convenției se efectuează în conformitate cu reglementările legale în vigoare, în limita prevederilor bugetului aprobat al Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu
p. Ministrul afacerilor externe,
Cristian Diaconescu,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 13 noiembrie 2002.
Nr. 1.292.

CONVENȚIE

privind cooperarea în domeniul sanitar-veterinar dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Liban

PREAMBUL

Guvernul României și Guvernul Republicii Liban, denumite în continuare *părți contractante*, dorind să extindă și să dezvolte cooperarea reciprocă în domeniul sanitar-veterinar în vederea asigurării unui nivel adecvat de protecție împotriva bolilor la animale, dăunătoare pentru sănătatea publică și a animalelor, conduse de dorința de a dezvolta în continuare relațiile dintre cele două țări în vederea facilitării comerțului reciproc cu animale, material seminal, embrioni și ouă pentru reproducție, produse de origine animală, medicamente veterinare, furaje și alte produse care ar putea afecta sănătatea animală, au convenit să încheie prezenta convenție.

ARTICOLUL 1

Părțile contractante vor coopera, în limitele competențelor lor, la protejarea teritoriilor statelor lor împotriva transmiterii bolilor animalelor, prin impunerea de condiții la importul, exportul și tranzitul animalelor, materialului seminal și al produselor animale, al materialelor de origine animală, al furajelor și al altor produse care pot amenința sănătatea publică și a animalelor.

ARTICOLUL 2

Autoritățile veterinare ale părților contractante, competente în aplicarea prezentei convenții, sunt următoarele:

1. Agenția Națională Sanitară Veterinară din cadrul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor din România;
2. Direcția Resurselor Animale din cadrul Ministerului Agriculturii din Republica Liban.

ARTICOLUL 3

Autoritățile sanitare veterinare competente ale părților contractante vor conveni asupra realizării în comun de activități reciproce pentru simplificarea aplicării procedurilor sanitar-veterinare privind importul, exportul și tranzitul animalelor, materialului seminal, embrionilor și ouălor pentru reproducție, produselor de origine animală, medicamentelor și al altor produse de uz veterinar, al furajelor și al altor produse care fac obiectul controlului sanitar-veterinar la punctele de frontieră.

Acest control va fi efectuat în conformitate cu directivele, recomandările și regulamentele Oficiului Internațional de Epizootii (O.I.E.), luându-se în considerare regulamentele, normele și standardele române și libaneze, precum și directivele Uniunii Europene și acordurile Organizației Mondiale a Comerțului.

ARTICOLUL 4

1. Autoritățile sanitare veterinare competente din ambele țări își vor furniza imediat informații privind:

a) apariția pe teritoriile statelor lor a bolilor incluse în lista A a O.I.E., inclusiv numele speciilor afectate, numărul animalelor afectate, zona focarelor bolilor, baza de diagnostic și tipul măsurilor adoptate pentru combaterea bolilor;

b) incidența bolilor cuprinse în listele A și B pe teritoriile statelor lor, precum și noile focare ale acestor boli pe teritoriul țărilor vecine, prin schimb lunar de buletine;

c) condițiile sanitar-veterinare și modelele de certificate sanitar-veterinare care definesc condițiile ce permit importul, exportul și tranzitul animalelor, materialului seminal, embrionilor și ouălor pentru reproducție, produselor de origine animală, medicamentelor și al altor produse de uz veterinar, al furajelor și al altor produse care pot afecta sănătatea publică și a animalelor.

2. Autoritățile sanitare veterinare competente ale părților contractante se vor informa reciproc imediat asupra măsurilor de prevenire adoptate în cazul apariției de noi focare de boli din lista A a O.I.E. pe teritoriul țărilor vecine.

3. Părțile contractante vor acționa împreună pentru armonizarea regulamentelor și specificațiilor sanitar-veterinare din ambele țări privind importul, pentru a simplifica schimbul de animale și produse de origine animală.

ARTICOLUL 5

1. Părțile contractante vor promova cooperarea dintre autoritățile lor sanitare veterinare competente și instituțiile lor științifice relevante implicate în domeniul cercetării sanitar-veterinare în următoarele domenii:

a) schimb de experiență și de cunoștințe legate de activitățile profesiei veterinare;

b) schimb de publicații profesionale, informații tehnice, rezultate ale cercetărilor științifice și de alte publicații sanitar-veterinare;

c) schimb de informații privind activitățile sanitar-veterinare, normele, prevederile legale, regulile și regulamentele publicate în acest domeniu;

d) schimb de informații, reguli, regulamente și vizite de specialiști în domeniul fabricării, testării, înregistrării și comerțului cu produse veterinare;

e) autoritățile sanitare veterinare competente din ambele țări vor acționa cu transparență și responsabilitate.

2. Fiecare parte contractantă va permite autorităților sanitare veterinare competente ale celeilalte părți contractante să efectueze controlul de verificare la unitățile punctelor de frontieră implicate în importul, exportul și tranzitul animalelor și produselor de origine animală, materialelor de origine animală, al furajelor și al altor produse care pot amenința sănătatea publică și a animalelor.

ARTICOLUL 6

Cheltuielile ocazionate de implementarea prevederilor prezentei convenții vor fi suportate de fiecare parte contractantă, cu respectarea legislației sale naționale.

ARTICOLUL 7

1. Organele competente ale părților contractante se vor întâlni, dacă va fi necesar, pentru consultații comune în vederea rezolvării unor chestiuni practice legate de implementarea prezentei convenții.

2. Consultațiile vor avea loc alternativ în România și în Republica Liban. Data și locul consultațiilor vor fi stabilite de comun acord.

3. Orice divergență privind implementarea prezentei convenții va fi soluționată prin negocieri directe între părțile contractante.

4. Dacă nu se ajunge la o înțelegere în timpul negocierilor menționate la paragraful 3, divergențele dintre părțile contractante privind implementarea prezentei convenții vor fi examinate de o comisie mixtă. Această comisie va fi compusă din 2 veterinari și un jurist pentru fiecare parte contractantă. Comisia mixtă se va întruni pe teritoriul statului uneia dintre părțile contractante în termen de 30 de zile de la data convocării reuniunii. Întâlnirea va fi prezidată alternativ de câte un membru al fiecărei delegații.

ARTICOLUL 8

Prezenta convenție nu va afecta drepturile și obligațiile părților contractante, care decurg din alte acorduri internaționale încheiate în domeniul sanitar-veterinar.

ARTICOLUL 9

Prezenta convenție va intra în vigoare la 60 de zile de la data ultimei notificări prin care părțile contractante își notifică reciproc îndeplinirea procedurilor cerute de legislația lor națională în acest sens.

ARTICOLUL 10

Prezenta convenție va rămâne în vigoare pentru o perioadă de 5 ani și va fi prelungită automat pentru următorii 5 ani, în afara cazului în care una dintre părțile contractante notifică celeilalte părți contractante, cu cel puțin 6 luni înainte de expirarea respectivei perioade de valabilitate, intenția sa de a pune capăt acestei convenții.

Semnată la București la 19 august 2002, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, libaneză și engleză, toate textele fiind egal autentice.

În caz de diferențe de interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Guvernul României,
Ilie Sârbu

Pentru Guvernul Republicii Liban,
Ali Abdallah

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII ȘI FAMILIEI

ORDIN

privind condițiile de valorificare a medicamentelor legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului

Având în vedere prevederile art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 514/1999 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 128/1998 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, cu modificările ulterioare,

văzând Referatul de aprobare al Direcției generale a bugetului și al Direcției generale farmaceutice nr. DB 12.776 din 20 noiembrie 2002,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 22/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și familiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Prezentul ordin stabilește modul și condițiile de preluare, evaluare, transmitere cu titlu gratuit, valorificare și, după caz, de distrugere a medicamentelor confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului.

Art. 2. — Preluarea medicamentelor prevăzute la art. 1 se face de către direcțiile de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București, prin spitalele județene, iar în municipiul București, prin una sau mai multe unități spitalicești desemnate în acest scop de către direcția de sănătate publică a municipiului București.

Art. 3. — (1) În scopul preluării, transmiterii cu titlu gratuit, utilizării sau, după caz, distrugerii medicamentelor prevăzute la art. 1, se înființează o comisie la nivelul unității spitalicești care face preluarea.

(2) Comisia prevăzută la alin. (1) va fi formată din 5 membri, având următoarea componență: un medic și un medic epidemiolog din cadrul direcției de sănătate publică, un economist, un farmacist și un consilier juridic din cadrul unității spitalicești desemnate pentru preluare.

(3) Nominalizarea membrilor comisiei prevăzute la alin. (2), precum și a președintelui acesteia se face de către direcțiile de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București.

Art. 4. — (1) Comisia prevăzută la art. 3, după preluarea, trierea și evaluarea medicamentelor, va stabili unitatea sanitară, medico-socială sau unitatea de asistență socială beneficiară a acestora.

(2) Trierea medicamentelor se va face luându-se în considerare cel puțin următoarele criterii: medicamentele să fie autorizate pentru punerea pe piață și prevăzute în nomenclatorul de produse medicamentose de uz uman în vigoare, ambalajul să fie intact, produsele să nu prezinte modificări organoleptice vizibile, iar perioada de valabilitate să fie de minimum 3 luni înainte de data expirării.

(3) Unitățile beneficiare vor înregistra în contabilitate aceste bunuri în baza reglementărilor privind donațiile în natură.

Art. 5. — Produsele care în urma trierii nu corespund criteriilor stabilite de comisie vor fi supuse distrugerii conform prevederilor legale.

Art. 6. — Direcțiile din cadrul Ministerului Sănătății și Familiei, direcțiile județene de sănătate publică, respectiv a municipiului București, spitalele județene și spitalele nominalizate de direcția de sănătate publică a municipiului București, precum și unitățile beneficiare vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății și familiei,
Daniela Bartoș

București, 20 noiembrie 2002.
Nr. 923.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind modificarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.212/2002 pentru aprobarea formularisticii necesare aplicării Ordonanței Guvernului nr. 82/1998 privind înregistrarea fiscală a plătitorilor de impozite și taxe, cu modificările și completările ulterioare

În baza prevederilor art. 14 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 18/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 20 din Ordonanța Guvernului nr. 82/1998 privind înregistrarea fiscală a plătitorilor de impozite și taxe, republicată,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se abrogă art. 6—8 din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.212/2002 pentru aprobarea formularisticii necesare aplicării Ordonanței Guvernului nr. 82/1998 privind înregistrarea fiscală a plătitorilor de impozite și taxe, cu modificările și completările

ulterioare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 718 din 2 octombrie 2002.

Art. 2. — Direcția generală de proceduri fiscale și direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 18 noiembrie 2002.
Nr. 1.562.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,

E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro